

Dr. Cornelis Bontekoe, raad en lijfarts van den Vorst en hoogleeraar te Frankfort aan den Oder, was er van de trap gevallen, had daarbij schedelbreuk bekomen en lag in doodsgevaar. Pas 's namiddags omstreeks 3 uren in de stad gekomen om, op bevel zijns gebieders, den plaatselijken commandant, overste Wrangel, die ernstig ziek was, te bezoeken, had hij, na wat gegeten te hebben, zich te 4 uren, vergezeld van zijn vriend dr. Jacob Hibelet, van die opdracht gekweten; vervolgens thee gedronken bij den geheimraad von Danckelman en een bezoek gebracht aan den almede krankten hofschilder, architect en mathematicus Rutger van Langevelt 1), geboortig van Nijmegen, waarna hij zich was komen verpoezen bij den naast Langevelt wonenden schilder Vaillant, door zijne geboorte te Rijsel ook een nederlander. Met kapitein Kikol, dr. Hibelet en mr. Borgesius was onder aangenaam onderhoud een pijp tabak gerookt, en voor de noodiging van den professor door mevrouw von Danckelman, om een schotel te komen eten, op aandrang van Vaillant en zijne vrouw bedankt. Ongeveer te 7 uren was men aan tafel gegaan, maar daarop Bontekoe geroepen bij van Langevelt, die door eene flauwte overvallen was; en nauwelijks een half uur teruggekeerd, was hij opgestaan, om zich een oogenblik te verwijderen, den overigen verzekerende dat hij fluks zou terugkeeren; maar ter kamer uitgegaan en enkele treden gedaald zijnde was hij gestruikeld, had hij gepoogd zich te herstellen, was hij achteruit nog eenige treden gedaald en vervolgens neêrgeslagen. Zijn dienaar, die hem gevolgd was en de anderen, die toegesneld waren, hadden hem gevonden, de voeten op de onderste trede liggende en met een grooten plas bloed onder het hoofd op den vloer; hem wat wijn in 't aangezicht gesprenkeld, de trap op geholpen en op een stoel voor het vuur gezet. Toen had hij de handen gevouwen, eenige malen diep gezocht en daarna hevig gebraakt, terwijl hem eenig bloed uit den neus liep. De ter hulp geroepen doctoren en chirurgijns vonden, nadat het haar afgeschoren was, een zware breuk aan het achterhoofd, en veel bloed uit het rechteroor vloeijende. Zij bezigden allerlei uit- en inwendige middelen, legden den patient, die zich nog 3 of 4 keeren oprichtte om te braken, op een rustbed, en wilden tot eene aderlating overgaan, wat Hibelet onnoodig oordeelde en ook Bontekoe verhinderde, door zijne handen onder de dekens te trekken. Toen hij zijn bewustzijn wat verloren had, volvoerden zij niettemin hun voornemen, zonder echter den bloedloop daardoor te stelpen. Tusschen 12 en 1 uur geraakte de gewonde als in slaap, wat ronkende, terwijl lichaamswarmte en pols toenamen, waarop de geroepen geneesheeren aftrokken. Maar omstreeks 3 uren werd Bontekoe bont en blauw in 't aangezicht, terwijl Hibelet zijn hoofd oprichtte liepen 2 lange brokken geronnen bloed uit den neus, daarop werd hij zeer bleek en gaf hij met een paar snikjes den geest.

1) Hij bestuurde de schilder-academie, onderwees de vorstelijke kinderen in de teeken- en schilderkunst, en bouwde het vorstelijk lusthuis Köpenick, alsmede de kerk in de Nieuwstad, in welke zijne vrouw Aletta de Man na zijn overlijden (15 Maart 1695) een prachtig gedenkteeken deed oprichten.